

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U BANJALUCI
Broj: 71 0 K 370472 24 Kž
Banjaluka: 29.9.2025. godine

U IME REPUBLIKE SRPSKE!

Okružni sud u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: mr Srđana Force, predsjednika vijeća, Blagoje Dragosavljevića i Pane Gavrića, članova vijeća, sa zapisničarem Radmilom Stanivuk, u krivičnom predmetu protiv optuženog S. Đ., zbog krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske i krivičnog djela nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2. Krivičnog zakonika Republike Srpske, odlučujući o žalbama branioca optuženog S. Đ., advokata Igora Zagorca iz Banjaluke i punomoćnika oštećenih D. Đ. 1 i M. Đ., advokata Zorana Nedimovića iz Banjaluke, izjavljene protiv presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 370472 22 K od 30.07.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj 29.9.2025.godine, donio je

PRESUDU

Odbija se kao neosnovana žalba branioca optuženog S. Đ. i potvrđuje presuda Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 370472 22 K od 30.07.2024. godine.

Odbacuje se kao nedozvoljena žalba punomoćnika oštećenih D. Đ. 1 i M. Đ., izjavljena protiv presude Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 370472 22 K od 30.07.2024. godine.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj 71 0 K 370472 22 K od 30.07.2024. godine, optuženi S. Đ., oglašen je krivim za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 1. Krivičnog zakonika Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 64/17, 104/08, 15/21, 89/21, 73/23, 9/24 i 105/24, u daljem tekstu KZ RS), počinjeno na štetu bivše supruge M. Đ., za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 4 mjeseca, te za krivično djelo nasilje u porodici ili porodičnoj zajednici iz člana 190. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ RS, počinjeno na štetu sina D. Đ. 1, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 mjeseci, pa je optuženom izrečena uslovna osuda kojom mu je utvrđena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci, koja se neće izvršiti ukoliko optuženi u roku od 1 godine i 6 mjeseci po pravosnažnosti presude, ne učini novo krivično djelo. Na osnovu člana 79. KZ RS optuženom je izrečena mjera bezbjednosti i to zabrana približavanja oštećenima M. Đ. i D. Đ. 1, na odstojanje od 200 metara za period od 2 godine po pravosnažnosti presude, te ukoliko optuženi prekrši navedenu mjeru

opozvat će se uslovna osuda, te će se izvršiti izrečena kazna zatvora. Na osnovu člana 108. stav 3. Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 53/12, 91/17, 66/18 i 15/21, nadalje u tekstu: ZKP RS), oštećeni se sa imovinsko pravnim zahtjevom upućuju na parnicu. Na osnovu člana 99. stav 1. ZKP RS optuženi je dužan platiti na ime paušala iznos od 150,00 KM, u roku od 30 dana pravosnažnosti presude.

Protiv navedene presude žalbe su blagovremeno izjavili:

-branilac optuženog S. Đ., advokat Igor Zagorac iz Banjaluke, zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, povrede Krivičnog zakonika, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i odluke o krivičnim sankcijama i troškovima krivičnog postupka, s prijedlogom da drugostepeni sud usvoji žalbu i preinači prvostepenu presudu na način da se optuženi oslobodi optužbe ili da ukine prvostepenu presudu i predmet vrati na ponovno suđenje.

-punomoćnik oštećenih D. Đ. 1 i M. Đ., advokat Zoran Nedimović, iz Banjaluke, zbog visine kazne, s prijedlogom da drugostepeni sud uvaži žalbu, pobijanu presudu preinači na način da optuženom izrekne maksimalnu kaznu zatvora za navedena krivična djela.

Okružni sud u Banjaluci je održao sjednicu vijeća u skladu sa odredbom čl. 318 Zakona o krivičnom postupku Republike Srpske, („Službeni glasnik Republike Srpske“, br. 53/2012, 91/2017, 66/2018 i 15/2021, skraćeno: ZKP RS), na kojoj je razmotrio spise predmeta i prvostepenu presudu u smislu čl. 320 istog zakona, ispitao u okviru osnova, dijela i pravca pobijanja istaknutih u žalbi, pa je po ocjeni žalbenih navoda i prijedloga, našao:

Žalba branioca optuženog nije osnovana, a žalba oštećenih nije dopuštena.

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitnih povreda odredbi krivičnog postupka, branilac optuženog u žalbi nije naveo koje su zakonske odredbe povrijeđene pa se žalba u pogledu ovog žalbenog osnova ne može ispitati. Razlozi izneseni u žalbi u suštini se svode na pobijanje presude zbog pogrešne ocjene dokaza, pogrešnog zaključka o dokazanosti krivičnih djela zbog kojih je optuženi oglašen krivim, time zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, povrede Krivičnog zakonika na štetu optuženog te odluke o krivičnoj sankciji.

Tako se u žalbi prvenstveno ističe da u pogledu krivičnog djela iz člana 190. stav 1. KZ RS, na štetu bivše supruge optuženog, M. Đ., prvostepeni sud nije mogao donijeti osuđujuću presudu, jer se ista temelji na iskazu oštećene kao jedinom dokazu, a nema drugih dokaza, ne postoji svjedok, snimci video nadzora i sl., kako bi se sa sigurnošću moglo tvrditi da je do ovog krivičnog djela uopšte došlo.

Međutim, ovi žalbeni navodi nisu osnovani, jer je prvostepeni sud odlučujući u ovom dijelu optužbe, pravilno ocijenio i prihvatio vjerodostojnim iskaz oštećene M. Đ., koja je jasno i detaljno opisala inkriminisani događaj od 02.12.2021. godine, a njen iskaz je prvostepeni sud pravilno doveo u vezu i našao da je isti u skladu sa ostalim izvedenim dokazima, prvenstveno sa izvještajem – Socijalnom anamnezom Centra za socijalni rad u Banjaluci od 02.06.2021. godine, iz koje proizlazi raniji istorijat nasilja optuženog prema oštećenim, kao i sa iskazom oštećenog D. Đ. 1,

koji je potvrdio da optuženi često vrši fizičko i verbalno nasilje prema njemu i prema njegovoj majci M. Đ., i da je nasilje prema oštećenoj vršio još u vrijeme trajanja njihovog braka.

Neosnovano se žalbom ukazuje da u opisu djela iz optužnice nije navedeno u čemu se sastoji povreda fizičkog integriteta oštećene M. Đ., budući da se u opisu djela iz optužnice kao i u izreci prvostepene presude, navodi da je optuženi svojom desnom rukom uhvatio oštećenu kao bivšu suprugu za bradu, da bi joj potom opsovao majku, vrijeđao je i zaprijetio da će joj polomiti kosti, što je kod oštećene M. Đ. izazvalo osjećaj straha i ugroženosti za svoj život i život svoje djece, pa predstavlja zakonom propisanu radnju izvršenja ovog krivičnog djela.

U navedenom činjeničnom opisu sadržani su svi bitni elementi krivičnog djela iz člana 190. stav 1. KZ RS, jer je počinjeno prema bivšem supružniku, a predstavlja čin fizičkog nasilja u vidu neželjenog hvatanja oštećene za bradu, kao i čin verbalne prijetnje optuženog da će napasti na život i tijelo oštećene, pri čemu se za postojanje krivičnog djela ne traži da je došlo do povrede fizičkog integriteta u smislu nanošenja tjelesne povrede oštećenoj. To se jednako odnosi i na opis djela iz optužnice i izreke pobijane presude počinjenog na štetu D. Đ. 1, sina optuženog, samo sa jasnim opisom povrede fizičkog integriteta oštećenog - posjekotine na glavi promjera oko 6 cm u frontalnoj regiji, koju mu je optuženi zadao udarcem drškom od metle.

Osporavajući pobijanu presudu u osuđujućem dijelu u odnosu na krivično djelo iz člana 190. stav 2 u vezi sa stavom 1. KZ RS, počinjeno na štetu D. Đ. 2, branilac u žalbi ističe da se presuda i u ovom dijelu zasniva jedino na iskazu oštećenog koji nije u skladu sa zapisnikom o uviđaju PS Banjaluka Centar broj 13-01/1-02-1133/22 od 09.9.2022. godine u kojem se konstatuje da na dršci metle kao povrednog sredstva po opisu djela iz optužnice ne postoje nikakavi tragovi, a sama metla je uredno složena kraj vrata stana, što po ocjeni branioca odgovora iskazu optuženog kao svjedoka, da je kritične prilike oštećeni njega napao i nanio mu tjelesne povrede.

Međutim, ovi navodi žalbe nisu u skladu sa provedenim dokazima, s obzirom da je iskaz oštećenog prvostepeni sud pravilno doveo u vezu sa tragovima krvi prikazanim zapisnikom o uviđaju i u fotodokumentaciji UV – 1257/22 od 09.9.2022. godine, te sa nalazom i mišljenjem UKC RS broj 4017326/22 od 09.9.2022. godine o izvršenom pregledu oštećenog, kojim je ustanovljena posjekotina na glavi promjera oko 6 cm u frontalnoj regiji, što je u skladu sa navodima oštećenog da mu je optuženi zadao udarac metalnom drškom od metle u predjelu glave.

Suprotno ocjeni žalbe, stanje zatečeno na licu mjesta prema zapisniku o uviđaju, nije u skladu sa iskazom optuženog koji je tvrdio da je oštećeni ustvari napao njega i zadao mu više udaraca, nakon čega da je oštećeni počeo da bježi pa se usljed toga sapleo i pao niz stepenice, a ovi navodi žalbe nisu potkrepljeni medicinskom dokumentacijom o postojanju povreda na tijelu optuženog.

Prema tome, iako u postupku nije provedeno medicinsko vještačenje tjelesnih povreda oštećenog, vještačenje tragova krvi zatečenih na mjestu izvršenja krivičnog djela ni vještačenje tragova nađenih na licu mjesta, što odbrana smatra propustima istrage zbog koje bi trebalo donijeti oslobađajuću presudu, dokazi koji su izvedeni na glavnom pretresu po ocjeni ovog suda pravilno su ocijenjeni od strane prvostepenog suda sa jasnim i potpunim razlozima presude, tako da predstavljaju pouzdan osnov za siguran zaključak da je optuženi počinio krivična djela za koja je oglašen krivim.

Neosnovani su žalbeni prigovori da sud u pobijanoj presudi niti jednom rečenicom nije spomenuo dokaze odbrane, jer pobijana presuda sadrži pravilnu ocjenu iskaza optuženog kao svjedoka, a medicinska dokumentacija o opštem zdravstvenom stanju optuženog bila je predmet medicinskog vještačenja na prijedlog odbrane, po specijalisti ortopedske hirurgije Stanislavu Paliji, samo je odbrana prilikom ispitivanja vještaka na glavnom pretresu odlučila da odustane od izvođenja tog dokaza i nije dokazala svoju tvrdnju da optuženi zbog opšteg stanja zdravlja nije bio u mogućnosti da poćini krivićno djelo na štetu svog sina D. Đ. 1, kao što je to i obrazloženo u pobijanoj presudi.

Nadalje se žalbom osporava odluka o izrećenoj krivićnoj sankćiji – mjeri bezbjednosti iz ćlana 79. KZ RS, kojom je optuženom zabranjeno približavanje oštećenim na udaljenost manju od 200 metara u trajanju od 2 godine nakon pravosnažnosti presude pod prijetnjom opoziva uslovne osude, te se istiće da je ova mjera izrećena neosnovano u maksimalnom trajanju, a da je optuženom trebalo zabraniti prilazak mjestu boravka i rada oštećenih, jer je ovako optuženi ogranićen u obavljanju svakodnevnih aktivnosti.

Suprotno ovim žalbenim navodima, prvostepeni sud je pravilno mjeru bezbjednosti odredio u maksimalnom zakonom propisanom trajanju s obzirom da je optuženi učinio dva krivićna djela nasilja u porodici u relativno kraćem vremenskom periodu, a nasilje je prema oštećenim vršio i ranije, pri ćemu izrećena mjera zabrane nema ogranićavajući uticaj na slobodu kretanja optuženog, koji je ubuduće dužan da pazi toliko da se ne približava oštećenim ispod utvrćene udaljenosti od 200 metara, što je istovremeno nužna mjera zaštite oštećenih koja treba da sprijeći ponavljanje nasilja.

Osim toga, drugostepeni sud je u smislu ćl. 322 ZKP, ispitao i odluku o izrećnoj uslovnoj osudi, kojom je optuženom izrećena uslovna osuda i utvrćena jedinstvena kazna zatvora u trajanju od 8 mjeseci sa vremenom provjeravanja od 1 godinu i 6 mjeseci, pa nalazi da blaćem kaćnjanju optuženog nije bilo mjesta, jer je tako izrećena sankćija nužna i potrebna da bi se optuženog sprijećilo u ponavljanju krivićnog djela.

Punomoćnik oštećenih, advokat Nedimović Zoran iz Banjaluke, izjavljenom žalbom prvostepenu presudu pobija zbog odluke o kazni i predlaće da se optuženom izrekne maksimalna, zakonom propisana kazna za ovo krivićno djelo.

Prema odredbi ćlana 307. stav 4. ZKP, oštećeni moće pobijati presudu samo zbog odluke suda o troškovima krivićnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu, a ako je tužilac preuzeo krivićno gonjenje od oštećenog kao tužioća (ćlan 46j), oštećeni moće izjaviti žalbu zbog svih žalbenih osnova zbog kojih se presuda moće pobijati (ćlan 310).

Imajući u vidu da se ne radi o krivićnom postupku u kojem je tužilac preuzeo krivićno gonjenje od oštećenog kao tužioća, to je pravo oštećenih D. Đ. 1 i M. Đ., ogranićeno samo na pobijanje odluke o troškovima krivićnog postupka i odluke o imovinskopravnom zahtjevu.

Iz izloćenih razloga, na osnovu ćlana 327. ZKP, žalba branioca optuženog je odbijena kao neosnovana i prvostepena presuda potvrćena, dok je na osnovu ćlana 326. istog zakona, žalba punomoćnika oštećenih odbaćena kao nedopušćena.

Zapisničar
Radmila Stanivuk

Predsjednik vijeća
mr Srđan Forca